

Sygn. akt V CSK 111/16

POSTANOWIENIE

Dnia 24 sierpnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa M. S.
przeciwko Powiatowemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w R. i W. z
siedzibą w W. i P, S.A. w W.
o zapłatę, rentę i ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 sierpnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 19 listopada 2015 r., sygn. akt V ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
odstępuje od obciążenia powoda kosztami postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Instytucja przedsądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna służy od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zasięg, a jej podstawowym celem jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa.

Choć skarżący odwołał się do występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to nie występuje ta przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.).

Istotnym zagadnieniem prawnym w omawianym znaczeniu jest taki problem z zakresu wykładni lub stosowania prawa, który ma znaczenie precedensowe dla rozstrzygania podobnych spraw lub rozwoju jurysprudencji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, niepublikowane). Powołanie się na istnienie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych na gruncie przytoczonych przepisów prawa, na tle których ono powstało. Poza tym, skarżący powinien wykazać, że zagadnienie to jest istotne dla rozpoznania lub rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl., oraz z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 - 16, poz. 243).

Postawione w skardze kasacyjnej pytanie, czy w świetle art. 6, art. 232, art. 235 § 1 oraz art. 245 k.p.c. opinia biegłego z akt z innej sprawy, może stanowić

podstawę ustaleń faktycznych i wyrokowania, jeżeli dopuszczenie opinii na podstawie art. 245 k.p.c. nastąpiło przez dołączenie do akt sprawy - akt innego postępowania, w których te opinie się znajdowały, nie spełnia wymagań konstrukcyjnych dla zagadnienia prawnego. Przede wszystkim nie odpowiada ono rzeczywistemu stanowi rzeczy, gdyż Sąd Okręgowy w G. na rozprawie w dniu 18 lutego 2014 r. dopuścił dowód z przedłożonej przez powoda prywatnej ekspertyzy Zakładu Usług Medycznych w T. z dnia 15 lutego 2013 r., jak i opinii instytutu - Zakładu Medycyny Sądowej Akademii Medycznej w W. z dnia 19 października 2009 r., które są częścią akt Ds. (...), oraz opinii uzupełniającej tego Instytutu z dnia 10 maja 2012 r. przeprowadzonej w sprawie II K (...) Sądu Rejonowego w W.. Oczywiście dowody te nie miały charakteru dowodu z opinii biegłego w rozumieniu kodeksu postępowania cywilnego, lecz były dokumentami prywatnymi, i jako takie stanowiły elementy materiału dowodowego sprawy.

Trafnie w odpowiedzi na skargę pozwany Zakład Ubezpieczeń podniósł, że w sprawie został przeprowadzony dowód z opinii biegłego dr M. W., która to ekspertyza okazała się należycie uzasadniona, zupełna i weryfikowalna oraz stanowiła podstawę z punktu widzenia wiadomości specjalnych oceny zachowania lekarza odbierającego poród jak i położnej. Opinia Instytutu ze spraw karnych tylko pośrednio potwierdziła wnioski opinii tego biegłego. Powód nie zgłosił wniosku o przeprowadzenie dowodu z innej opinii (także w apelacji) na wykazanie, że jednak zachowanie personelu medycznego w czasie porodu powoda było niezgodne ze sztuką lekarską.

Sam tragiczny stan zdrowia powoda nie może być przyczyną przypisania odpowiedzialności Powiatowemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w R.. Wszystkie dalsze wnioski dotyczące biegłych - specjalisty neonatologa, neorologa dziecięcego, okulisty dziecięcego, ortopedy dziecięcego i psychologa dziecięcego dotyczyły oceny aktualnego zdrowia M. S. (por. k. 369), a nie ewentualnego błędu lekarskiego personelu pozwanego szpitala. Dołączone do akt kserokopie artykułów medycznych nie mogły podważyć przeprowadzonej w sprawie opinii biegłego.

Z tych względów, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw